

disse Bøder, som Bøder for alle Qvarantaine-overtrædelser ifølge Qvarantaine-forordningen af 8de Februar 1805 § 39 Nr. 12 ere tillagte Qvarantainevæsenet, altsaa Statskassen. — Lovudkastets § 7 indeholder en Bemyndigelse for Ministeriet til at kunne gjøre Lovens Bestemmelser anvendelige paa andre farlige epidemiske Sygdomme end den i § 1 nævnte, og til at kunne udvide dem til Ladepladser og andre Steder udenfor Kjøbstæderne, hvor Skibe anløbe. Udvalget har Intet herimod kunnet finde at erindre; men jeg skal dog tillade mig i denne Anledning at bemærke, at det, forsaavidt Lovudkastets Bestemmelser udvides til Ladepladser og andre Steder udenfor Kjøbstæderne, upaatvileligt vil være nødvendigt, at Ministeriet ordner de oeconomiske Vilkaar for de Læger, der paa de nævnte Steder skulle træde i Virksomhed, noget nærmere, idet disse Læger ofte ville komme til at foretage længere Rejser og derved til at anvende ikke liden Tid, hvorfor en billig Godtgjørelse maa tilkomme dem. En nærliggende Analogi for den Betaling, der billigtvis i saa Tilfælde kunde tilkomme Lægen, høves i Placaten af 4de October 1825, saa at Udvalget har antaget, at denne Sag ikke kunde medføre nogen Vanstuelighed. — Naar der iøvrigt i nyhævnte § 7 tales om Lempelser, som Ministeriet kan indrømme, da skal jeg som Exempel paa saadanne Lempelser nævne den Lempelse, at Lægeundersøgelsen ombord kan bortfalde, naar Skibet fra smittet Sted har havt en Rejse af mindst fem Dage og hverken har havt Syge eller Døde ombord, og heller ikke agter at landsætte Passagerer eller Mandskab; en saadan Lempelse er allerede indført ved Justitsministeriets Circulaire af 6te August 1866. — Udvalgets Forslag under Nr. 7 til § 7, at Ministeriet tillige skal være bemyndiget til at fastsætte Lægegebyret for Undersøgelser, der foretages i Land, er begrundet paa den Omstændighed, at ikke saa Lægeundersøgelser finde Sted iland, naar nemlig et Skib ankommer og har Patienter ombord med Sygdomme, der ikke kunne anses som farlige eller smitsomme. Skibets Vaad bringer dem da iland til Qvarantaineposten, og Lægen kommer derhen og undersøger Sygdommens Bestaafenhed og bestemmer, om det kan tillades, at Patienten kommer iland og

indlægges paa de sædvanlige Høspitaler, eller om andre Foranstaltninger i Henhold til de gjældende Love og Forrifter skulle træffes. Slige Undersøgelser ere, for at nævne et Exempel, i Helsingør i en Menneskealder bleve betalte med 2 Rdlr. Udvalget har anset det for rettest, at det bestemmes, at disse Gebyrs Fastsættelse ogsaa tilkommer Ministeren, der da kan afsætte Gebyrerne efter de forskjellige locale Forhold. — Til disse Bemærkninger skal jeg for Diebliffet indskrænke mig.

Justitsministeren: Det ærede Udvalg har jo i alt Væsentligt anbefalet Lovudkastet, saaledes som det af Regjeringen er forelagt; og enkelte af de Ytringer, hvormed den ærede Ordfører fremkom, viste ogsaa, at der er fuld Samstemning mellem det, som Ministeriet gjennem Regjeringsudkastet har tænkt sig; og det, som den ærede Ordfører meente var hensigtsmæssigt; navnlig fremgik dette af hans næstsidste Ytring om, at han fandt det rigtig, at der i § 7 var taget et Forbehold om Lempelser i § 1 af Hensyn til saadanne Forhold som dem, hvorpaa den ærede Ordfører nævnte et enkelt Exempel. — Den ærede Ordfører anmeldte, foruden de Endringsforslag, der allerede foreligge, endnu eet om Forandring af Ordet „Commercelæst“ i Lovudkastets § 5. Det er selvfølgelig et Endringsforslag, som jeg saa meget mindre vil kunne have Noget imod, som jeg maa erkende, at det er ved en Incurie fra Regjeringens eller vedkommende Concipts Side, at der ved Udcastets Udarbejdelse er blevet glemt at tage Hensyn til den Lov, hvorefter „Commercelæst“ ikke længere er nogen lovlig Betegnelse, men skal afløses af Ordet „Ton“. Jeg venter altsaa, at det ærede Udvalg til 3die Behandling vil stille et Endringsforslag derom. — Forsaavidt den ærede Ordfører til Slutning motiverede Udvalgets Endringsforslag under Nr. 7 til § 7, da maa jeg tilstaae, at det ikke var mig ganske klart, hvorledes det Forhold, som han i den Anledning omtalte, skulde kunne komme ind under den ved nærværende Udcast foreskrevne Ordning. Det forekommer mig, at han talte om det Tilfælde, at en Patient blev undersøgt ved Qvarantainehuset; men i et saadant Til-